

Васкршна порука Митрополита црногорско – приморског г. Јоаникија богољубивом свештенству, преподобном монаштву и цијелом благочестивом народу Митрополије црногорско – приморске уз најрадоснији поздрав: Христос Васкрсе!

Васкрсе Христос и живот живује!

Овом ријечју Свети Јован Златоусти сажима благовјест данашњег најсвјетлијег празника, празника над празницима – Васкрсења Христовог, и читаве наше хришћанске вјере. Господ побјеђује смрт, највећег и *последњег непријатеља* (1Кор 15, 26) рода људског, *јер не бјеше могуће да га она држи* под својом влашћу (Дап 2, 24). По ријечима Светог Јустина Ћелијског, Господ је својим Васкрсењем ”ријешао проклети проблем смрти, и то не теоријски, не апстрактно, већ

догађајем, доживљајем, историјским фактом васкрсења из мртвих”. Зато је,
сада
све испуњено свјетлошћу – и небо и земља и преисподња, а сва творевина празнује
васкрсење Христово из мртвих

.

Све је у животу Господњем и у његовом домостроју спасења за нас чудесно и величанствено. И најаву његовог рођења, и његово рођење, и крштење; све ријечи којима је учио људе, сва чуда која је творио лијечећи народ од немоћи и недуга, и доносећи тако Царство Божије међу нас. Међутим, тајна личности Богочовјека Христа открива се у својој пуноћи тек кроз догађаје које молитвено помињемо и у којима духовно учествујемо ових дана: страшно страдање и распеће Господње, његова смрт и погреб, и славно Васкрсење Његово. То је тајна Пасхе Христове – тајна *Јагњета непорочног и безазленог, предвиђеног још прије постања свијета, а јављенога у последње дане ради вас* (1Пет 1, 19-20), *Јагњета Божијег које узима гријехе свијета* (Јн 1, 29).

Пред самим вратима страдања и смрти које су му безакони људи приредили, Господ Исус говори: *Сад је душа моја узбуђена, и шта да речем? Оче, спаси ме од часа овога; али, зато дођох за час овај* ! (Јн 12, 27). Као истинити, не привидни човјек, Господ осјећа ужас и трагедију смрти и, на трен, моли Оца да га избави од ње. Али, одмах након тога, Он нам открива тајну Свог доласка, тајну Оваплоћења Сина Божијег: открива нам да је баш због тог *часа смрти он и* дошао на овај свијет. Зато Његова смрт није била обична, неумитна људска смрт, него добровољна и заступничка, па самим тим животворна и животодавна, спасоносна за све људе и сву творевину.
Тако, дакле

,

као што једним пријеступом дође осуда на све људе, тако и једним оправдањем дође на све људе оправдање живота (Рим 5, 18).

То *оправдање живота* је савршени поклон, дар који смо добили љубављу Очевом који Духом Светим подиже свога Сина Јединородног из мртвих. Свјетлост Живота, која је засијала *врло рано ујутру у први дан седмице* (Мк 16, 2), простире се и до нашег времена и просвећује и позива све који лутају по разним беспућима, изгубљени *у таму и* сјенци смрти

(Лк 1, 79). Зато објављујемо свима да нема тога гријеха, нема тога мрака, нема те смрти која неће бити поражена пред Оним који је
Васкрсење и Живот
(Јн 11, 25).

Уставши из мртвих Господ се виšekратно јављао својим ученицима са поздравом *Мир вам!*

Он даје мир који
превазилази сваки ум.□

У том миру је измирење Бога и човјека, које је Христос извршио својом жртвом на крсту и објавио својим Васкрсењем. У њему је истовремено радост измирења међу људима. Нека Васкрсли Господ и данас донесе радост измирења свим људима, почевши од најближих сродника. Колика радост настаје у дому када се завађени супружници, муж и жена, измире! Колика то измирење значи за душе њихове дјеце, за њихов добар психофизички развој и васпитање! Измирење мужа и жене, дјеце са родитељима, браће и сестара, ближих и даљих сродника драгоцјеније је од било каквог земаљског блага и богатства. Успостављање мира међу завађенима, људским душама доноси обиље племенитости, среће, оптимизма и животног полета.

Господ је све хришћане позвао да шире мир говорећи: *Блажени миротворци јер ће се синови Божији назвати (Мт 5,9)*

Ако правилно оцијенимо важност унутрашњег мира и слоге у породици онда ћемо лако разумјети и значај измирења у подијељеном и завађеном друштву. Гледајући како се у посљедње вријеме у нашој Отаџбини полако и мукотрпно успостављају ред и правда, и слушајући, још увијек ријетке, али и све чешће позиве за свенародно измирење, надамо се да ће Црна Гора у догледно вријеме превазићи све унутрашње подјеле и достићи свијетлу синергију и хармонију различитих слојева друштва о којој цар Давид пјева: *Како је лијепо и красно кад сва браћа живе заједно! (Пс. 132, 1)*

;
Милост и истина среташе се, правда и мир пољубише се (Пс. 84, 11).□

Идеал таквог друштва је у нама, научили смо га од пророка и апостола, а наслиједили од Светог Саве и Светог Петра Цетињскога. Не пропустимо драга браћо и сестре да тај идеал, уз Божију помоћ, и остваримо.

Славећи Васкрсење Христово које немирне људске душе успокојава небеским миром дужни смо да позовемо на измирење завађене народе у свијету. Недалеко од нас, нама блиски народи, једни по вјери, други по страдању, међусобно ратују. Свакодневно се пролијева људска крв и ратни злочини умножавају, дјеца убијају, на жалост и на срамоту свега свијета, али се, од зарађених народа не чују позиви на преговоре и мир, још мање од оних који ратове планирају и финансирају. Спорадични и једва чујни позиви на мир

дјелују као *глас вапијућег у пустињи (Ис 40, 3)*. Тим позивима ми придружујемо наш глас за мир, с молитвом Богу милости и мира да омекша срца и уразуми челнике зараћених земаља те да прекину међусобно крвопролиће да би што прије постигли мир који је потребан свима, а највише њиховим народима.

Као што не заборављамо страдања Христова када слаavimo његово Васкрсење и побједу над смрћу, тако на овај свијетли празник не заборављамо страдања наше браће и сестара, дјеце и омладине, православних Срба на распетом Косову и Метохији. Од Косовског боја на овамо, скоро без прекида и предаха, они трпе убијања и етничка чишћења, али су, уз неизбројне жртве и губитке остали на својим огњиштима. Највише боли што за наш народ, који је посљедних деценија претрпио убиства и разарања, паљене светиња, уништавање гробова и културних добара, нема правде ни разумијевања у такозваној међународној заједници, док приштинске власти, које речена недјела учинише и чине, западне земље препоручују за Савјет Европе и остале међународне институције. И данас је, као што Његош рече, *Косов о грдно судилиште*.

**Над њим се у наше дане свршила
тајна безакоња (2 Сол. 2,7)**

. На њему је погажено међународно право, што не може проћи без тешких посљедица у свијету. Међутим, ми православни хришћани се не уздамо у човјека него у Бога и његову правду. Надамо се да ће Господ који увијек праведно суди услишити вапаје и молитве наше страдалне браће и сестара са Косова и Метохије, да ће им дати сигурност и мир, и богато их наградити за оданост нашим светињама и за истрајност на крстоносном путу Христовом.

Од Косовског боја на овамо, скоро без прекида и предаха, српски народ трпи убијања и етничка чишћења, али су, уз неизбројне жртве и губитке остали на својим огњиштима. Највише боли што за наш народ нема правде ни разумевања у такозваној „међународној заједници“

Васкрсење Христово прослављамо на светим богослужењима у храмовима, настављамо пасхално славље у нашим домовима, међусобно се посјећујемо и духовно оснажујемо. Његујемо хришћанску саборност и братско заједништво, већ овдје и сада предокушамо Царство небеско у које нас уводи Христос. Отвореног срца прихватамо све људе с којима дијелимо исту вјеру, али и оне који другачије вјерују и мисле. Божју љубав којом

нас је Христос обасјао својим Васкрсењем треба да свједочимо најприје добрим дјелима и човјечним поступцима, па тек онда и благим, разумним и истинитим ријечима.

Нека пасхална радост, која обухвата небо и земљу испуни наша срца. То је радост која обнавља цијело биће, утврђује нашу међусобну љубав, разгони таму, подиже из туге и депресије, даје наду, улива оптимизам. Она је свијетла, стваралачка и божанска. Помолимо се сви, драга браћо и сестре, да Господ излије свој мир и благодат на дјецу и омладину, на старе и младе, на цијелу своју Цркву и на све оне којима је милост и помоћ Божија потребна. Са овим мислима и молитвеним жељама свима, православним хришћанима и људима добре воље честитамо свијетли празник Васкрсења Христовог, са вјечно радосним поздравом:

Христос Васкрсе!

Ваистину Васкрсе!

Цетиње

О Васкрсу 2024. г.

(mitropolija.com)